

VIDA PARROQUIAL

CELEBRACIÓ PARAULA

Aquest cap de setmana 30 i 31 d'agost, i 6 i 7 de setembre, als horaris habituals de les eucaristies hi haurà Celebració de la Paraula

IMMIGRACIÓ

Algunes actituds positives davant l'immigrant

1. Estar convençuts *vitalment* que tots som fills de la mateixa naturalesa creada per Déu i que els aspectes més vitals ens uneixen per més que vulguem diferenciar-nos: naixem, sentim, sofrim, somniem, morim...

2. Crear coneixement. El desconeixement sol ser enganyós; en canvi l'apropament, trenca barreres psicològicamentals i ens fa descobrir l'altre en tota la seva peculiar riquesa.

3. Respectar les dimensions de la persona que provenen d'una cultura diferent de la nostra i que s'han alimentat d'altres conceptes vitals. I així descobrir el fet de la diversitat.

4. No ser tafaners amb llurs costums i creences perquè pertanyen a la intimitat de cada persona; si de cas, preguntar amb tot respecte sobre allò que desconeixem per poder valorar-ho.

5. Buscar sempre els punts comuns. I ara cercar allò diferent que ens pot enriquir mútuament quan ho compartim amb respecte i aplegi.

6. Cercar un tracte concret, distès i aliè a les relacions laborals, amb alguns d'ells.

7. Reconèixer els drets dels immigrants

abans d'exigir-los que compleixin llurs obligacions.

8. Tenir cura d'usar un llenguatge no discriminador que no menyspreï cap ètnia, color, creença o cultura.

9. Saber descobrir i admirar les formes de viure que aporten valors dels quals està mancada la nostra societat (com ara el sentit de l'hospitalitat, de la festa, de la comunitat...)

10. Fer conscient que la seva presència ens ajuda a viure amb més profunditat la nostra fe cristiana.

(Cristianisme i Justícia)

(segueix de dins)

En el pasado, diferentes credos han usado los mismos edificios, aunque no en el mismo periodo. Las mezquitas en el sur de España se convirtieron en catedrales después de la Reconquista cristiana. En Turquía, las iglesias se convirtieron en mezquitas. "no es necesario que una mezquita tenga un minarete; es únicamente una posibilidad, no una necesidad. Y una iglesia no necesita una torre. Se trata de ir a los orígenes, cuando estas tres religiones eran cercanas y compartían gran parte de la arquitectura".

En Reino Unido, viejas capillas galesas a veces se han convertido en mezquitas conforme cambian los vecindarios.

"Cada fe mantendrá sus costumbres distintivas dentro de sus propias áreas", y deseamos usar juntos la sala del medio para diálogos y discusiones y también para la gente sin fe".

Stephen Evans (BBC)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

31 d'agost del 2014 Núm. 551

Diumenge 22 de durant l'any A.

No penses com Déu...

Home!, és natural, Pere, com cadascun de nosaltres, sigui dona, sigui home, pensem com persones humanes, amb els nostres interessos, la nostra formació i totes les circumstàncies personals.

Com podem pensar com Déu? Pensa Déu, aquest **Ésser que És**, però que ignorem totalment, **com és i què és?** Que acceptem, creiem la seva existència amb una fe, plena de dubtes a cada moment?

Sí, tenim raons per acceptar la seva existència, veient aquest immens Univers que la ciència amb penes i treballs, ens va explicant, com va començar, més o menys quan va començar i la resta...

Però, ara per ara, i potser mai, pot dir perquè va començar, de què era compost aquell el punt que va explotar i del qual va sorgir aquest immens univers encara en formació i expansió.

Entre un ATZAR capritxós i un DÉU CREADOR, jo em quedo amb aquest. Però, continuo sense saber què i com pensa Déu, si no fos perquè crec en aquest Jesús que està renyant a Pere.

Per Ell sé que Déu pensa com a pare de tot ésser vivent, però com pensa un pare o un mare humana.

Ni que fos selenita, marciana o de qualsevol dels milions de planetes que sí que estan habitats.

Habitats, abans, actualment i posteriorment. I que en **tots, en tots, en tots**, hi ha hagut la Salvació per un Jesús amb nom i llengua d'allà. Toles les humanitats, tinguin el nom que hagin tingut, tenen o tindran, **Déu s'hi ha fet carn...**

P.G.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir; us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

Salm responsorial [62,2.3-4.5-6

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco.
Tot jo tinc set de vos,
per vos es desviu el meu cor,
com terra eixuta sense una gota d'aigua.

Jo us contemplava al vostre santuari quan us veia gloriós i poderós.
L'amor que em teniu val més que la vida;

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vos això no us pot passar!» Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes.»

Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida?

per això els meus llavis us lloaran.

Que tota la vida us pugui beneir i alçar les mans lloant el vostre nom. Saciats del bo i millor, us lloaré amb el goig als llavis.

Perquè vos m'heu ajudat, i sóc feliç sota les vostres ales. La meva ànima s'ha enamorat de vos, em sosté la vostra mà.

Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.»

Salmo Responsorial (Ps 63)

Oh Dios, tú eres mi Dios;
desde el amanecer ya te estoy buscando,
mi alma tiene sed de ti,
en pos de ti mi ser entero desfallece
cual tierra de secano árida y falta de agua.

Así en el santuario te contemplo
para ver tu gloria y tu poder.
Tu amor vale más que la vida,
mis labios te alabarán;

Toda mi vida te bendeciré,
en tu nombre levantaré mis manos;
me saciaré como en banquete espléndido,
mi boca te alabará con labios jubilosos.

Porque tú eres mi auxilio
y a la sombra de tus alas me recreo;
me abrazo a ti con toda el alma,
y tu diestra me sostiene.

LA PRIMERA "IGLESIA-MEZQUITA-SINAGOGA"

La ciudad de Berlín tiene en sus planes establecer un hito histórico religioso: musulmanes, judíos y cristianos se dan las manos para construir un lugar donde juntos puedan practicar su fe: la llamada "The House of One" (literalmente, La Casa de Uno, en alusión al monoteísmo), será una sinagoga, una iglesia y una mezquita bajo un solo techo.

El llamativo diseño es de un edificio de ladrillos con una torre alta y cuadrada en el centro. Frente al patio, abajo, quedarán los lugares de oración para las tres religiones.

El edificio ocupará un lugar destacado en el corazón de Berlín: Petriplatz. La ubicación es muy significativa, según uno de los tres líderes religiosos involucrados, el rabino Tovia Ben Chorin. "Desde mi punto de vista, la ciudad donde se planeó el sufrimiento de los judíos es ahora la ciudad donde se construye un centro para las tres religiones monoteístas que dieron forma a la cultura europea", dijo a la BBC.

¿Se pueden llevar bien? "Podemos. Que haya gente en nuestros grupos que no pueda es nuestro problema, pero tenemos que empezar por algo y eso es lo que estamos haciendo". La "The House of One" será como "una señal al mundo de que la gran mayoría de musulmanes son pacíficos y no violentos". También es, dice, un lugar donde culturas diferentes pueden aprender unas de otras.

Cada una de las tres áreas del edificio será del mismo tamaño, pero de distinta forma, señala el arquitecto Wilfried Kuehn.

"Cada uno de los espacios singulares está diseñado de acuerdo con las necesidades religiosas y particularidades de cada fe", afirma.

(continua al darrera)